

Partur av donska politiska bólknum. Næstfremst Tove Lindbo Larsen úr javnaðarflokkinum og longest burtur Gert Petersen úr SF

millum tey sekti, so skuldu tey manna dómstólin.

Tað bert teimum, sum bera sakir viðvíkjandi havrætti fyri dómstól at velja millum, um tey ynskja málið fyri dómstólin í Haag ella henda nýggja. Jógvan heldur, at nýggi dómstólin hevði kanska verið góður hjá okkum í sambandi við marknaðartrætuna við Ongland, sum ikki er millum tey sekti. Men fyríbils letur hetta seg ikki gera, tí eftir uppskoti frá teimum meiri mentu londunum er nýggi dómstólin útsattur til august 1996. Tá ber til at ímynda sær, at til tað tíð hava fleiri av hesum londunum skrivað undir, og so vera tey við at manna teir 21 dómarsessimar.

Tað sær ljóst út fyri fiskasølu í USA

Meðan Jógvan Ingvarð Olsen var í New York, hitti hann Magnus Gustafsson, stjóra í íslensku sölufyrirkunil Coldwater. Fyrirkonan hevur áður selt nógvan føroyskan fisk í USA. Í nök-ur ár hevur millum liúð og einki verið selt, men nú er splan so smátt farin at vaksa, tí teir keypa frá Kósavirknum.

Tað gleddi meg at frætta, at teir eru nøgdir við fiskin øur Føroyum og fegnir vilja keypa meiri. Fyrirkonan er kend fyri at seta stór krøv til góðskuna, men ágóðin av tí er høgur prísur. Magnus Gustafsson sá ikki so svart upp á fiskasøluna í USA komandi árin. Dollarin hevur verið lágur, men búskaparfrøðingar rokna við, at hann fer at hækka nakað, og so verður marknaðurin har yviri spennandi aftur fyri okkara útlutning.

Men skulu vit fáa nakað burturúr, so nýðast vit at prógva okkara dugnaskap. Gera vit tað, so fer prísurin upp, og tá er hugaligt at vera nærlagdur.

Serligu eyðkennini

Meðan vit tosa um ferðina á ST aðalfundin, umrøður løgtingsmaðurin mangt og hvat, sum tey sá og upplivdu har yviri, men sum ikki hevði nakað beinleiðis við aðalfundin at gera.

Nú er tað kanska meiri vanligt, at føroyingar eru

kringing allan heimin, men fyri okkum var tað stórt upplivisli at siggja byin og at fara útferð til Washington. Munurin á bynum er stórur. Í New York eru skykravarnir so høgir og tættir, at tú kennir tað, sum tú gongur á botni í djúpum gjáum. Í Washington er meiri frítt, tí har skal eingin bygningur vera hægri enn Capitol, har kongressin heldur til.

Hjúnini vitjaðu í fleiri kirkjum, og har var eitt sindur av hvørjum:

– Alla staðni, sum vit komu á túrinum, kendu vit amerikumannin at vera fryntligan, fyrirkomandi og hjálpsaman. Ikki minst kom hetta til sjónar, tá vit vóru í kirkju.

Vit vóru ógvuliga hjartaliga móttikin. Fyrsta sunnudagin vóru vit í katólskari kirkju tætt við gistingarhúsið, har vit búðu, síðani í einari baptista kirkju og so var øll sendinevndin í kirkju í Harlem, har svørt komu. Tey vóru ógvuliga livlig!

Í baptistakirkjunni var týðuligt, at har komu fólk av betra slagnum. Alt var fyriskipað í minsta lutin, og nógvar varð gjørt burtur úr at geva gávar. Tað var mest átókt eini fleygingarstong við glúpi í, sum teir stungu inn í stólarøðini. At nógvar verður givið er einki at ivast

í, tí í skránni, sum vísu hvat tey gera, sást, at kirkjurnar standa fyri nógvum av tí sosiala arbeiðnum, sum tað almenna tekur sær av heima hjá okkum.

Torvleyparnir

Hjúnini Olsen sá nógva av tí, sum er kent í New York. Tá so nógva kemur í hugan eftir so stuttari tíð, bæði samskipti við onnur fólk, bygningar, søgur og annað, so tekur tað sína tíð at sodna alt.

Jógvan dugir væl at taka til, og tá vit runda av, heldur hann fyri, at tá hann minnst aftur á skykravarnir í New York, so vóru teir mest átókir rokatorvunum, sum vórðu settar fram við rimunum á leypunum, áðrenn fylt var inni!

-nes

»Farin tíð rann fram fyri meg«

Tað kendist undarligt hjá føroyinginum á veg til ST aðalfundin úr luftini eftir lítlari løtu at siggja nógva av tí, hann í farnari tíð hevur brúkt so nógva tíð til

Hóast Jógvan Ingvarð Olsen ongan tíð hevði flogið hesa farleiðina tvørtur um Atlantshavið áður, so vóru tað ikki ókend stöð, hann fleg oman fyri og eftir nøkrum fáum minnum sá so at sigja øll í senn. Talan var um Suðurlandið í Íslandi og Kappaleiðina í Grønlandi.

– Vit fóru úr Keyptmannahavn og stendnu norðureftir. Vit sóu í stýriborði í flogfarinum, og helst hava vit verið norðan fyri Føroyar, tí tær sá vit einki til. Men tá vit komu móti Íslandi kendi eg meg aftur. Vit komu yvir móti Suðurlandinum, og eftir lítlu løtu sá vit nógva av tí, sum tað tók fleiri dagar og samdøgur at sigla framvið.

Og so nevni Jógvan sumt av tí, hann minnst aftur frá fyrstu árunum, hann var til skips:

– Eg fór fyrstu ferð til Íslands í 1948. Tá hevði eg framman undan røð út við pápa mínum í nökur ár. Hetta árið var fór eg við Kongshavn, sum Jakku Højgaard á Toftum ferdi. Vit vóru á sild á Eystur- og Norðurlandinum. Í 1950 var eg fyrstu ferð á Suðurlandinum. Tað var við Elsu, sum Hans í Norðri á Toftum ferdi. Til saman var eg við Elsu í sjei ár. Vit royndu við línu og snóri.

Tað kundi ofta vera illveðursligt, kalt og ónosligt á Suðurlandinum um várarnar. Tí kendist tað undarligt nú at flúgva uppi yvir og siggja niður yvir eitt nú Medalsandbuktina, Portlandið, Vestmannaoyggjarnar, Reykjanes, Faxabuktina og Snæfellsjökulin, sum lá so kritahtvitur og skygdi í sólskininum.

Tú kundi sigla eina heila vakt tvørtur av jöklinum, og tá tú tórnaði inn sást hann eins høgur.

Áðrenn mína tíð brúktu teir íti á landi á sama hátt, sum tað verður gjørt á útróðri undir Føroyum. Jökulin sást langa leið og var tískil týðningarmikil í sambandinum. Mær er sagt, at tað var ikki óvanligt at nýta heitar keldur sum íti. Roykurin frá teimum sást eisini langt. Eg fór ikki til skips fyrr enn eftir kríggið, og tá var ekkoloddið komið. Tá var tað brúkt at kunna seg við. Nógvir høvdu roynt nógva undir Íslandi, og teir kendu væl botnin.

Kappin í dýrdarveðri

Tað gekk hálvur annar tími frá tí, at kenduplássini í Íslandi vóru farin aftur við stýriborðsloringini til Kappin var sást daga undan.

– Nú lá hann har í dýrdarveðri, sólskinu og logn, og vit sá norður móti Prins Christians Sund, og vestan fyri Julianihábsbuktina og so norður eftir. Eg var fyrstu ferð í Grønlandi við Kongshavn í 1949.

Vit royndu við bátum, og árinu aftan á upplivdi eg tað, sum so mangur føroyingur hevði upplivað frammanundan og eisini aftaná. Sum flytufuglar fóru vit vestur um Kappan á vári og eystur um aftur um heystið. Grønlandska farvatnið gjørdist alt kendari í huganum, og tað var har, vit vóru kunnugast aftan á nærleiðirnar kring Føroyar. Ja summir vóru kanska meiri kunnugir har yviri, enn teir vóru í Føroyum.

Meðan vit hingu uppi í luftini runnu gomul minni

av stöðum sum Vatnshavnini, Tuborgshavnini, Kirkjugarðsneshavnini, Kappahavnini, Krabbasundinum, Tunafjörðinum, Tórsteini íslendingi, Kítsigsuttoyggjunum og bygðini Abbladóq fram fyri meg. Hetta eru alt nevnt, sum føroyingar, ið hava fiskað í Grønlandi minnst væl og kennast aftur við.

Eingin nálaroddur

Kappin hevur altíð sitið djúpt í føroyskum fiskimonnum. Tað var punktið, sum kós var sett eftir, og sum kós var sett úr. Har er ofta ódnarveður, og tá tú ert farin um hann umleið hálvt hundrad ferðir, og teinurin hevur verið drúgvur, so kennist tað heilt øðrvísi í luftini at fúka framvið eftir lítlu løtu.

Og so minnst Jógvan aftur á eina ferð, teir vóru á veg til Grønlands við Elsu:

Hans í Norðri var skipari. Skiparin var nógva har afturi og kom fram at skaffa. Ein av manningini spurdi skiparan, hvussu langt vit vóru komnir, og hann segði, at vit vóru 80 fjórðingar úr Kappanum. Dagin eftir spurdi sami maður aftur skiparan, hvussu langt vit vóru komnir, og aftur svaraði hann, at vit vóru 80 fjórðingar úr Kappanum. Tað helt maðurin kundi ikki passa.

Hans var hittinorðaður, og hann svaraði, at Kappin var eingin nálaroddur at runda, og soleiðis var tað, tí bogin, sum Kappin var rundaður í, var stórur og tað gekk drúgv tíð, áðrenn tú vart leysur av honum.

-nes

Hildubjörg og Jógvan Ingvarð Olsen tá hon fylti árið

haldaragjaldið

Skalt tú Sosialin halda, so mást tú elsni gjalda